

De geschiedenis van RELAX in een notendop.

Op 9 maart 1965 werd onze vereniging geboren. Enkele mensen uit het turnmidden sloegen de handen in elkaar en startten met een gloednieuwe vereniging. Turnkring Relax kreeg vaste voet. Vele financiële, materiële en morele moeilijkheden moesten aanvankelijk overwonnen worden, maar dankzij het idealisme van de stichters en het toenmalige bestuur ontbrak het niet aan motivatie en activiteiten. De oefenstunden werden gehouden op dins – en donderdag in de toenmalige feestzaal “Riviera”.

Nauwelijks enkele maanden oud, in juni, werd er reeds een “Groot Openlucht Turnfeest” ingericht met zowat 200 deelnemende leden, verdeeld over drie afdelingen, op het toenmalige Eugene Verelstplein. Het succes was overdonderend. Dit was de doorbraak van één der grootste Borsbeekse verenigingen van dat ogenblik. De opmars was niet meer te stuiten. Na de oprichting van het inmiddels verdwenen trommelkorps werd de Blijf – fit afdeling ‘Huismoeders en huisvaders’ boven het doopvont gehouden. Ter aanvulling van het trommelkorps werd een majorettenafdeling in het leven geroepen. Zij zouden samen vele jaren met een zestig koppen tellende groep vele wijkfeesten, optochten en stoeten opluisteren. Rond diezelfde periode vond het feestcomitee zijn ontstaan en verzorgd sindsdien de jaarlijkse Sinterklaasfeesten. Na contacten met het gemeentebestuur en dankzij de bemiddeling van toenmalig Schepen van Sport en Cultuur, Armand Van Linden, kon door onze leden en sympathisanten een aanvang gemaakt worden met de bouw van een eigen sportzaal. Hiermee braken ze onwetend de lans voor vele verenigingen van onze gemeente.

Op 19 april 1975, juist één jaar na de aanvang van de werken werd de nieuwe oefenzaal officieel ingehuldigd door Rika De Backer, toen Minister van Sport en Cultuur, in het bijzijn van vele prominenten.

De deur stond vanaf dan open voor de damesafdeling, het toestelturnen op woensdagavond door een vers opgerichte selectie afdeling en de Sportieve Rithmische Gymnastiek op zondagmorgen. De Vrijdagavond en zondagmorgen werden voorbehouden voor ontspanning van onze leden in het clubhuis. Door het inrichten van een jaarlijks clubkampioenschap werd er een geweldige stap voorwaarts gezet op gebied van gemotiveerd turnen. Als hulp bij leiding en administratie werd het technische kader aangevuld met een meter of peter voor iedere afdeling.

In 1977 werden de drie tot zes jarigen uitgenodigd om te komen turnen, onze kleuterafdeling zag het levenslicht. Om elke leeftijd aan bod te laten komen werd ook de Heren – veteranen gelegenheid geboden om op donderdagavond hun spieren los te gooien.

Na samenwerking met verenigingen uit Wommelgem, Wilrijk, Antwerpen, Deurne, Epepegem, Deurne enz. zochten wij het internationaal. In 1978 namen wij via de Sportraad van het Duitse Bochum contact op met de Linden Dahlhauser Turnverein, het klikte en nog datzelfde jaar werden wij uitgenodigd onze samenwerking te verlenen aan hun turngala. Daar leerden wij Prellball kennen. Gestimuleerd door onze Duitse vrienden stichtten wij een afdeling van deze in Duitsland veel beoefende balsport, waarmee wij verschillende jaren deelnamen aan tornooien in Duitsland. In 1989 stopten wij met pijn in het hart definitief met het competitie toestelturnen. In plaats daarvan begonnen wij in de schoot van de selectieafdeling met het op dat moment populair wordende tumbling. In datzelfde jaar maakten onze leden ook kennis met een nieuwe discipline binnen de turnsport, de acrobatische gymnastiek. Zowel op vlak van de artistieke gymnastiek, tumbling en acro kunnen wij terugblikken op een zeer vruchtbare periode met vele titels en medailles in de verschillende disciplines.

Dankzij de medewerking en opofferingsgeest van onze clubleden, het technische kader, de opeenvolgende besturen en dito gemeentebesturen en de veelzijdige hulp van leden en sympathisanten gedurende de voorbije jaren is “Relax” uitgegroeid tot een actieve en dynamische vereniging. De inzet en clubliefde van onze leden zijn voor het bestuur een stimulans om verder te gaan op de ingeslagen weg in een geest van eerbied voor elkaars overtuiging. Dank aan allen die op welke manier dan ook, gesteund en meegewerkt hebben om onze vereniging te maken tot wat ze nu nog is.

Jean Baert, technisch voorzitter